

MAGYAR IPARMŰVÉSZET

Tisztelt Olvasó, kedves Munkatársaim!

■ A *Magyar Iparművészet* című kulturális folyóirat köztudottan a legrégebbi olyan művészeti szemle, melynek szándékai, tartalmi felvetései híven követték a történelmi időt több mint száz éven keresztül. Folytonosságának csak a második világháborút követő évek voltak az akadályai.

Új életre 1993-ban kelt, Dvorszky Hedvig és Schrammel Imre segítségével, aminek éppen húsz esztendeje. A szerkesztés személyiségei azóta is állandó és változatlan közösséget alkotnak, ami a grafikai munkákra is vonatkozik. Mindezzel egy időben kialakult a szakíróknak is az a gárdája, amely a híradásokról folyamatosan gondoskodott. Közös reményünk volt és maradt, hogy a közlésre került eddig mintegy 1200 cikk és az azokat kísérő 8000 mű képes megjelenítése adjon átfogó és lehetőségeinkhez mérten objektív képet arról, hogy a magyar iparművészet mintegy tíz műfajában mi történt ezalatt: mit hoztak létre az alkotók, s ezeknek sorából mi válhat örökséggé. Ugyanakkor jelzést adhattunk arról is, hogy a világ vezető művészeti tendenciái miként voltak hatással a hazai szellemi területekre, és viszont.

Magam ez alatt a szerkesztői munka alatt a folyamatosságot tekintettem a szellemi élet legértékesebb tulajdonságának, s az újdonság iránti vágyaim is abból az álomból táplálkoztak, hogy a múltnak, a jelennek és a jövőnek csak együtt van igaz értelme.

Nem véletlen, hogy most vált számomra fontossá ez a kérdés, most, amikor minden energiámat lekötő vállalássá vált a Magyar Művészeti Akadémia elnöki tisztének betöltése. Ez a tevékenység – enyhén szólva is – legalább egy egész embert kíván. Fájó szívvel kell tehát megválnom a folyóirattal közös élet örömeitől, hogy ezentúl csak éber figyelője legyek mindannak, aminek két évtizeden keresztül pallérozója is lehettem. Ezúton köszönöm meg a kivételes képességű és felkészültségű olvasószerkesztő asszonynak, Antal Mariannak két évtizedes hűségét a laphoz, Anda Juditnak a körültekintő gazdálkodást, Menté Évának a kifogástalan angol fordítói munkát, Horváth Róbertnek a titkári munkát, és a kiadó alapítványnak a gazdasági körülmények gondozását.

Kiváló utódom, Kiss Éva művészettörténész vállalása a főszerkesztői teendőik ellátására igazi ajándék, mivel a lap előlétele folytán több szakcikk megírásával affinitása a magyar iparművészet

különbéle műfajai iránt folyamatosan megnyilvánult. Ez is biztosítéka lehet az írás elején felvetett folyamatosság megőrzésének. Kívánok számára remek műveket, színvonalas értékeléseket, és megbízható munkatársakat, akik nélkül a folyóirat sikere aligha volna biztosítható.

Örülök annak, hogy a folyóirat évi tízszeri megjelenésének ideje végre elérkezett, és a 2013-as év első számában köszönhetem azokat az iparművész kollégáimat is, akiknek művei a lap színvonalát gazdagíthatják.

Biztos vagyok abban, hogy a magyar iparművészet „hajója” ezután is biztos vizeken viszi hírét mintegy tíz iparművészeti szakág magyar eredményeinek.

Köszöntéssel:

FEKETE GYÖRGY

Kedves Olvasó!

■ A *Magyar Iparművészet*, mely negyvenhét évfolyamon át volt krónikása a hazai tárgykultúrának, tervezőművészetnek és kézművességnek, 1944-ben a történelmi változások, megrázkódtatások közepette megszűnt. 1993 karácsonyára azonban „új folyam” indult, ismét *Magyar Iparművészet* címmel, mely az első mutatványszámban máig érvényes bevallott célja szerint „a folyamatosságot szeretné visszaállítani”.

2013 jubileumi év a *Magyar Iparművészet* történetében: az új folyam 20. évfolyamához érkezett. Az eltelt két évtized során a folyóirat alapító főszerkesztőinek, N. Dvorszky Hedvignek és Fekete Györgynek, valamint a szerkesztőbizottságnak, a szerzőknek és nem utolsósorban az alkotó művészeknek köszönhetően pótolhatatlan érték született a magyar kultúra palettáján. Jelentős kiállítások kerültek bemutatásra, a szakirodalom ismertetése és áttekintése mellett a jelen és a múlt értékeivel kapcsolatos tanulmányok láttak napvilágot a folyóirat hasábjain. Rendszeres folyóirat-szemle és programokkal kapcsolatos információk, diplomamunkák bemutatása, oktatás kérdéseivel kapcsolatos gondolatok kerültek közvetítésre.

Az iparművészet az a területe a művészetnek, amely életünk keretét alkotja, jelen van ünnepeinkben és hétköznapjainkban, s úgy van jelen, hogy nem is szerzünk tudomást róla, jelenléte mégis nélkülözhetetlen. Ez a nélkülözhetetlenség indokolja, hogy híradással szolgáljunk eseményeiről. Szeretnénk a tájékoztatást naprakészebbé tenni, ezért a 2013-as évtől kezdődően évente tíz alkalommal fogunk az Olvasók elé lépni. A húsz év tapasztalata, mely a lapalapító elődök munkája alapján összegezhető, segíteni fog abban, hogy tevékenységünket minél színvonalasabban folytassuk, sokszínűsége és szakszerűsége törekedjünk. Újításokat is szeretnénk bevezetni, de óvatosan, folyamatosan számítva az Olvasók visszajelzéseire is. Kiállítások és művészek bemutatása mellett hazai és határon túli művészeti eseményekről, évfordulókról, rendezvényekről is tájékoztatni fogjuk az érdeklődőket.

Mint a folyóirat új főszerkesztője szeretném a folyamatosságot és a színvonalat biztosítani a továbbiakban is, és munkatársaim, valamint a szakmai közönség bizalmát kiérdemelve minél vonzóbb fórummá tenni a *Magyar Iparművészetet*.

Tisztelettel köszöntöm valamennyi Olvasónkat, az alkotókat, szerzőket, és kérem támogatásukat ehhez a közös munkához.

KISS ÉVA

művészettörténész, főszerkesztő